



بُرنّا مُستَظِر

قلب شگفت انگیز من...

Borna.montazer.ir

[استعدادهای پنهان]

چه جوری شکوفا میشن؟

چرا؟

باید قدر زندگی

[خودم]

تو دنیا رو بدونم؟



■ استعداد‌های پنهان چه جوری شکوفایشن؟

چرا باید قدر زندگی خودم تو دنیا رو بدونم؟



■ استعداد‌های پنهان من چیه؛ قراره تو این دنیا چه قابلیت‌هایی رو شکوفا کنم؟

تو چه استعداد‌هایی داری؟

تا حالا به این فکر کردی که ممکنه توی وجودت

توانایی‌های مختلفی داشته باشی که اصلا

ازشون خبردار نشده باشی؟

توی وجود همه ما استعداد‌های خیلی زیادی هست

که یه جورایی هم مال ما هستن و هم مال ما نیستن!

مثلا؛ یه چراغ قوه خاموش استعداد اینکه اطراف

خودش رو روشن کنه داره

ولی تا وقتی خاموشه (یعنی قوه‌اش به فعل نرسیده)

یه نقطه رو هم نمی‌تونه روشن کنه

■ قوه یعنی چی؟

قوه به باتری توی چراغ میگن

همون انرژی ذخیره شده که منتظر استفاده است
وجود ما هم پر از این انرژی‌هاست که هنوز مال ما نشدن
یعنی هنوز فقط استعداد خالی خالی هستن و به مهارت تبدیل نشدن
چه جوری باید این توانایی‌ها و استعدادها رو تبدیل به مهارت کنیم؟!
توی مجله بیست و چهارم برنا می‌خوایم با هم در موردش حرف بزنیم
و البته مهم‌ترین استعدادیکه باید حتما به
فعل برسه و اگه دیر بجنبیم از دست رفته
رو هم می‌خوایم با هم پیدااش کنیم.

مطووبه‌ای

■ استعدادت چه قدره؟



Qr کد را اسکن کنید.



همه ما بی برو برگرد به مدتی رو داخل رحم مادرمون گذروندیم تا تونستیم به این دنیا بیایم؛ اما اصلاً تا حالا به این فکر کرده بودین که رحم مادر چه فرقی با اطراف خودش یعنی این دنیا داره؟ مگه اونجا چی داره که باعث میشه کلی از استعدادهای پنهان من شکوفا بشه؟ خب هرچی نباشه ما توی اون نُه ماه داریم از یه سلول به یه موجود کامل که تازه آدم هم هست، تبدیل میشیم.

یعنی هرچی که ابزار واسه زندگی تو این دنیا لازم داریم، داره اونجا ساخته میشه، تازه اونم از اول! درست‌ه که رحم مادرمون هم یه بخشی از همین دنیاست؛ اما یه بخشیه که یه خاصیت متفاوت داره! خاصیتش اینه که قوه و قدرتی داره که میتونه خیلی از استعدادهای پنهان ما رو شکوفا کنه. مثل قابلیت دست و پا داشتن یا مغز و معده داشتن، یا کلاً قابلیت آدم شدن!

درست مثل کوره‌ای که میتونه یه خمیر رو به یه نون برشته تبدیل کنه، یا پیله‌ای که یه کرم رو به یه پروانه تبدیل میکنه.

روستام

اما داستان خیلی از ماها مثل داستان
آرزو میمونه خودمون حواسمون نیستا،
ولی کسی که از بیرون نگاهمون میکنه
با خودش میگه!
این همه استعداد توی وجود خودش
رو قد یه نخود نتونسته استفاده کنه!
فکر چه چیزاییه!!

QR کد را اسکن کنید.



از استعدادهام کجا استفاده کنم؟

حالا شاید واسمون سوال بشه که اگه محیط رحم انقدر قوه و قدرت داره؛
پس چرا کلا اونجا نمی مونیم و ازش در میایم؟
خب آخه رحم و فضای رحمی خوبه اما واسه یه مدت معین، نه همیشه!
چون رحم به همون نسبت که قوه اش بالاست، فعلیتش پایینه!
یعنی درسته که توش میتونیم کلی ابزار بسازیم،
اما خب اونجا امکان استفاده کردن از این ابزارها رو نداریم؛
یعنی اصلا شرایطش به ما همچین اجازه ای رو نمیده!

■ مثلاً چند بار شنیدیم که یه جنین بتونه تو شکم مادرش فوتبال بازی کنه، با دستاش نقاشی بکشه یا بشینه یه رمان علمی تخیلی بنویسه؟ یا مثلاً یه پروانه بتونه تو پیله اش پرواز کنه؟ نهایت کاری که یه جنین میتونه تو رحم انجام بده اینه که دست و پاش رو تگون بده یا مثلاً بچرخه و برعکس بشه.

درست برعکس دنیا که توش امکان استفاده از همه این ابزارها هست؛ ولی دیگه امکان ساختشون وجود نداره؛

چون دنیا نسبت به رحم مادر فعلیتش زیاده ولی در عوض قوه و قدرتش خیلی کمه، یعنی در این حد هست که زخم انگشتمون رو خوب کنه، ولی اینکه انتظار داشته باشیم پایی که تو تصادف از دست دادیم دوباره در بیاد و مثل روز اولش بشه، با عرض شرمندگی کلاً غیرممکنه!

درسته که تو این دنیا ابزارهامون دارن رشد طولی یا عرضی میکنن، اما از این خبرها نیست که شروع به درآوردن انگشت‌های اضافه یا چشم‌یدکی یا قلب دوم بکنیم. ما هر گلی قرار بود به سرمون بزنین، تو رحم مادر به سرمون زدیم! چون اصلاً دنیا جای درست کردن این جور ابزارها نیست، جای استفاده کردن از اوناست!

■ به قول آقای زارع حالا میخوای بشینی روزی ده ساعت بازی کنی؟!
بسم الله!

توی همین ویدئوی کهکشان درون اینو توضیح دادن:



QR کد را اسکن کنید.



■ دنیا و استعدادهای پنهان من!

■ البته یه وقت سوء تفاهم نشه،

چون این دنیایی هم که الان توشیم و داریم ازش حرف میزنیم، جلوی آخرت همین نقش رحمی رو داره. درست مثل مادرمون که واسه ما نقش مادر رو داره، اما در مقابل مادر بزرگمون فرزنده. پس طبق قانون نسبت، دنیا خودش یه رحمه واسه آخرت!

یعنی قوه و قدرت‌ش رو داره که استعدادهای پنهان ما رو که باید تو آخرت ازشون استفاده کنم، شکوفا کنه!

■ به قول آقای زارع حالا میخوای بشینی روزی ده ساعت بازی کنی؟!
بسم الله!

توی همین ویدئوی کهکشان درون اینو توضیح دادن:



QR کد را اسکن کنید.



■ دنیا و استعدادهای پنهان من!

■ البته یه وقت سوء تفاهم نشه،

چون این دنیایی هم که الان توشیم و داریم ازش حرف میزنیم، جلوی آخرت همین نقش رحمی رو داره. درست مثل مادرمون که واسه ما نقش مادر رو داره، اما در مقابل مادر بزرگمون فرزنده. پس طبق قانون نسبت، دنیا خودش یه رحمه واسه آخرت!

یعنی قوه و قدرت‌ش رو داره که استعدادهای پنهان ما رو که باید تو آخرت ازشون استفاده کنم، شکوفا کنه!

دوست‌های من؟



از وقتش که بگذره؛
دیگه هر چی تلاش کنی نتیجه نداره!

باور نداری از امید بپرس!

QR کد را اسکن کنید.



■ اصلاً مگه میشه به جوجه‌ای که تخمش رو شکسته و از توش در اومده دوباره برگرده توی تخمش که ما توقع داشته باشیم بعد از مردن دوباره برگردیم تو رحم دنیا و بقیه ابزارسازیمون رو کامل کنیم؟

خوبه بدونین که برعکس دنیا که کلی کار ازش برمیاد و حتی در عرض به ساعت میتونه تموم اشتباه‌های عمرمون رو جبران کنه، آخرت قوه و قابلیتش خیلی پایینه. به خاطر همینم واسه جبران به ابزار اشتباه تو آخرت، باید هزاران سال تو رنج و سختی باشیم، تازه هنوزم معلوم نیست که کلاً اشتباهمون درست بشه یا نه!

■ بیخودی نیست که این همه می‌گن باید تو دنیا به فکر آخرت‌مون باشیم و مریضی‌های قلبمون رو برطرف کنیم؛ چون به محض وفات و ورود به آخرت، دیگه از قوه و قدرت رحمی دنیا خبری نیست؛ درست مثل جنینی که به دنیا اومده و دیگه باید با شرایط اینجا بسازه. حالا این قابلیت و استعداد تا وقتی شکوفا نشده و بروز نکرده، میشه قوه، اما به محض اینکه بروز کرد و شکوفا شد، دیگه به فعل رسیده و نکته اینجاست که دوباره نمیتونه به حالت قبلیش برگرده.

■ قوه و فعل یعنی چی؟

■ دنیای ما پر از تغییر و تحول. اون اتفاقی که تو رحم میفته هم همین تبدیل شدن به که البته اصلاً بی حساب و کتاب نیست! یعنی ما نمیتونیم هرچیزی رو به یه چیز دیگه تبدیل کنیم؛ مثلاً هرچقدر هم تلاش کنیم، از یه هسته سیب یه درخت نارگیل درنمیاد. یا نمی‌تونیم توقع داشته باشیم که از شکم یه گوسفند، یه پرنده دربیاد. یا هرچقدر هم بخوایم که از سی‌سنتی متر چوب برای آشپزخونه مون میز و صندلی درست کنیم، بی‌فایده‌ست!

چون تبدیل شدن احتیاج به یه قابلیت و استعداد درونی داره! یعنی از هسته سیب فقط درخت سیب درمیاد، یا سی سانی متر چوب نهایتا میتونه به یه بشقاب تبدیل بشه، نه میز و صندلی! اما مهم اینجاست که چون ما آدمیم، خدا قابلیت به دست آوردن همه اسماء و صفت های خودش رو تو ما گذاشته! حالا این مائیم که انتخاب میکنیم که از قوه و قدرت رحمی دنیا چه جوری استفاده کنیم؟

مثل یه جنینی که به فکر تولد سالمشه، تو دنیا دنبال قلب سلیم باشیم، واسه خودمون اسم و صفت کسب کنیم و به خدا شبیه تر بشیم، یا کلا همه چی رو فراموش کنیم و آخرش هم کج و کوله از این دنیا بریم؟!

قبل از اینکه به این سوال جواب بدی، این شماره چراغ رو یه بار با دقت گوش کن

حالا دیگه تقریبا میدونیم که واسه آخرت یه قلب سالم لازم داریم و اگه دنبال همچین قلبی هستیم، باید تو دنیا واسه به دست آوردنش تلاش کنیم! اما اینکه دقیقا باید تو این قلب رو از چی پر کنیم که بشه قلب سلیم، بمونه واسه دفعه بعد!



QR کد را اسکن کنید.

Borna.montazer.ir

